

Gezocht: Huiscipier

Wie wil twitteren over zijn vakantie, doet er goed aan een oppas in huis te halen. 'Ze is dol op #Snorro.'

BRIGIT KOIJMAN NRC 13-07-2013

Ilse Al uit Krommenie zoekt dringend iemand die haar „oude kattenbeestje" gezelschap wil houden tijdens de vakantie. „Hè, nu hebben we nog steeds geen oppas geregeld. En volgende week gaan we al weg", schrijft ze op haar Blog. „Tja,' zegt de man en leest verder in zijn krant." De 51-jarige human resource manager besloot een oproep te plaatsen op de Durf-te-vragen-pagina van Facebook en kreeg nog diezelfde avond het verlossende berichtje van een 18-jarige Sarah uit Almere. Een meisje dat aan de telefoon „okay" klonk en er op Facebook ook „okay" uitzag. Dus: „Sarah! Your're welcome!"

Afgezien van een levende have die verzorging behoeft, is ook angst voor inbraak voor mensen een reden om iemand in huis te nemen tijdens hun vakantie. Je kunt natuurlijk de werkster vragen om te komen logeren, of een nichtje, maar een bekende is niet altijd voorhanden. Mogelijkheden te over om dan toch een huisoppas te vinden. Jeanet Bathoorn (47) uit Beek-Ubbergen nam voor het eerst een vakantieoppas in 2008, het jaar waarin ze actief begon te twitteren. „Ik wilde op vakantie ook kunnen twitteren, het is verbonden met mijn levensstijl. Maar ik had natuurlijk geen zin om inbrekers op een idee te brengen. De politie waarschuwt dat alleen al het woordje 'vakantie' in een tweet gevaarlijk kan zijn; via een computerprogramma achterhalen inbrekers per regio wie met vakantie is. We hebben geen Picasso's aan de muur, maar wel een groot, vrijstaand huis. Verder hebben we een paard, een kat, een labrador, een hamster en twee cavia's. Voor het paard hebben we een vaste verzorger, maar niet voor de andere dieren, dus ook daarvoor is het heel fijn om iemand in huis te hebben."

Bathoorn, social media-expert en auteur van een aantal boeken over dit onderwerp, kan soms gebruik maken van de diensten van een dorpsgenote, die tegen een kleine vergoeding in huis komt. Maar heel geregeld komen er mensen uit haar twitternetwerk (gratis) oppassen. „Soms wist ik hun echte naam niet eens, alleen hun twitternaam," vertelt Bathoorn. „Maar ik heb gemerkt dat je met sommigen online toch echt een bepaalde band opbouwt, en het is altijd buitengewoon goed gegaan. In mijn boek Get Social ga ik in op de vooroordelen en bezwaren die je vaak hoort over Twitter. Eén daarvan is dat je niet meer veilig de deur uit kunt als je twittert wanneer je op reis bent. Daar stel ik tegenover dat je altijd iemand in huis kunt nemen. Ik vind het echt een prachtige manier om iets voor elkaar te doen. Wij zijn blij en de oppassers ook. Zo hebben we drie keer achter elkaar een gezin uit Alphen aan den Rijn gehad, dat klein woonde en het geweldig vond hier, op het platteland met de bossen naast de deur."

Een andere manier om een vakantieoppas te vinden, is via een van de vele bemiddelingsbureaus en -websites. Op het platform voor-elkaar.net kun je voor een lidmaatschap van 20 euro per jaar zelf online een oppas of een oppasadres zoeken, ook buiten Nederland. Sommige bureaus, zoals homewatchers.nl en Residence Care, richten zich op eigenaren van villa's en buitenhuizen. Omdat die erg in trek zijn als gratis vakantie woning, zijn de kosten voor een huisoppas meestal beperkt. De oppassers krijgen niet betaald, voor hen moet het verblijf in een luxe woning, vaak voorzien van zwembad, jacuzzi en andere

gemakken, voldoende zijn als tegenprestatie. Ook moeten ze soms allerlei regels voor lief nemen, zoals voor zonsondergang thuis zijn en geen bezoek ontvangen.

Herman Withuis, oud-horecaondernemer, richtte tien jaar geleden huisoppas.nl op. Zo'n zeventig procent van zijn klanten bestaat uit bewoners van grote villa's en landgoederen, maar hij heeft ook wel eengezinswoningen in zijn bestand. Withuis zet het liefst oudere echtparen in als oppas, zeker als de man een arts of, beter nog, een militair of politieman in ruste is. Ook Residence Care werkt bij voorkeur met zestigplusstellen van wie de man een law-en-order-achtergrond heeft. Oprichter Martijn de Jonghe, die eerder werkte bij de politie en bij defensie, heeft er zo'n driehonderd tot zijn beschikking.

Huisoppassers en klanten komen pas in Withuis'bestand als hij persoonlijk kennisgemaakt heeft. Oppassers in spe komen daarvoor naar zijn kantoor in Oisterwijk, met een verklaring van goed gedrag en hun cv; dat checkt hij zo goed mogelijk. De klanten bezoekt hij thuis, en ook hen screent hij. En toch, zegt hij, blijft het uiteindelijk een kwestie van vertrouwen. Het systeem van Holiday Link, opgericht in 1979 en naar eigen zeggen het oudste vakantieoppasbureau in Nederland, is nog meer gestoeld op vertrouwen. Zowel zij die een huisoppas zoeken als oppassers betalen 70 euro per jaar, daarvoor krijgen ze onbeperkt toegang tot de advertenties op de website, en kunnen ze zelf adverteren. Voor het oppassen zelf wordt niet betaald. Inga de Ruiter, die het familiebedrijf leidt, vertelt dat Holiday Link geen mensen vooraf screent. „Dat is niet te doen met vierduizend deelnemers. Je zoekt in het bestand naar iemand die bij je past, en in een persoonlijke kennismaking bekijk je of je hem of haar ook echt met een goed gevoel je huis toevertrouwt." Heel soms gaat er wat mis, vertelt De Ruiter. „Het komt voor dat mensen hun huis minder schoon aantreffen dan ze hadden gehoopt. En we hebben een keer meegemaakt dat iemand die al tien jaar naar tevredenheid oppaste, in het elfde jaar er ineens een potje van maakte. Hij bleek aan het dementeren te zijn. Voor dit soort gevallen hebben we een garantiefonds."

Het gepensioneerde echtpaar F. woont in een riante twee onder een kap jarendertigwoning aan een fraaie singel in de omgeving van Haarlem. Ze maken al 37 jaar gebruik van een bemiddelingsbureau om een vakantieoppas te vinden, de laatste decennia was dat Holiday Link. Hij is als de dood voor inbraak, vandaar. En vandaar ook dat hij zijn naam niet in de krant wil terugzien, dat zou maar inbrekers lokken. In de smaakvol ingerichte woonkamer hangt kunst aan de wand, en er staan antieke meubels en snuisterijen. Maar daar gaat het niet om, zegt F. „Ik wil gewoon niet dat ze in mijn huis komen. Afgelopen november is bij de burens ingebroken, toen heb ik twee alarminstallaties en drie sirenes laten aanbrengen."

De volgende vakantie zal er toch weer een huisoppas komen, al vindt mevrouw F. dat helemaal niet nodig, en heeft ze er een hekel aan dat er vreemden in haar bed slapen en in kasten rommelen. „Het ligt hier vol met persoonlijke briefjes en aantekeningen. Maar ik heb ook geen zin om alles op te ruimen van tevoren." Als het dan toch moet, heeft ze liever nog onbekenden in huis dan kennissen, zegt ze. „Met vreemden heb je verder niets te maken."

Tientallen mensen hebben de F.'s dus al over de vloer gehad, lang niet altijd lui die ze als vrienden zouden uitkiezen. „Maar dat hoeft ook niet", zegt mevrouw F. „Je kunt geen kapsones hebben. Met een aantal oppassers onderhouden we trouwens heel prettige relaties. En schade hebben we al die jaren nooit gehad."

Ilse Al is weer thuis uit Spanje. Ze twittert: „Ben blij met de fijne thuisoppas die zo dol op #Snorro was!" Aan de telefoon vertelt ze dat het best even spannend was, want ze had geen

gelegenheid meer gehad om Sarah te ontmoeten voor haar vakantie. „Ik heb de sleutel in een potje in de tuin gestopt. Soms dacht ik: ‘Stel nou dat ze niet betrouwbaar is, of dat die Sarah helemaal niet bestaat?’ Maar ik heb elke dag contact met haar gehad via Facebook en heb verder maar op mijn intuïtie vertrouwd. We waren flabbergasted toen we thuiskwamen, zo netjes zag het eruit, en de poes was totaal ontspannen. Wat bleek? Sarah volgt een opleiding tot dierenverzorger, met katten als specialisatie. Ze is een kattenfluisteraar!"